

Sygn. akt VII U 2464/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 czerwca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gdańsku

VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Maria Ołtarzewska

Protokolant: st. sekr. sądowy Małgorzata Wronkowska

po rozpoznaniu w dniu 23 czerwca 2014 r. w Gdańsku

sprawy A. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

na skutek odwołania A. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

z dnia 9 października 2013 r. nr (...)

oddala odwołanie.

Sygn. akt VII U 2464/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 09 października 2013 r. pozwany Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. odmówił ubezpieczonej A. K. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy z powodu uznania przez Komisję Lekarską ZUS, orzeczeniem z dnia 07 października 2013 r., iż ubezpieczona jest zdolna do pracy.

Od przedmiotowej decyzji odwołanie wniosła ubezpieczona wskazując, iż utraciła zdolność do zatrudnienia na dotychczasowym stanowisku księgowej. Podniosła, że stan jej zdrowia cały czas się pogarsza, a nadto łączny staż pracy i sytuacja w jakiej się obecnie znalazła – w ocenie ubezpieczonej – upoważnia ją do uzyskania czasowej renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany wniósł o jego oddalenie, podtrzymując stanowisko zaprezentowane w treści zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczona A. K. urodzona w dniu (...), z zawodu księgowa, w dniu 05 lipca 2013 roku złożyła do pozwanego organu ponowny wniosek o przyznanie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

W okresie od 01 maja 2012 r. do 13 sierpnia 2012 r. ubezpieczona pobierała zasiłek chorobowy, zaś w okresie od 14 sierpnia 2012 r. do 29 czerwca 2013r. pobierała świadczenie rehabilitacyjne.

Skarżąca pobiera zasiłek dla bezrobotnych.

Ubezpieczona uprzednio zwracała się do pozwanego z wnioskiem o przedmiotowe świadczenie. Decyzją z dnia 07 lutego 2013 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych odmówił wówczas skarżącej przyznania prawa do dochodzonego świadczenia, powołując się na fakt, iż orzeczeniem z dnia 22 stycznia 2013 r. lekarz orzecznik stwierdził, iż ubezpieczona nie jest niezdolna do pracy.

okoliczności bezsporne, vide: akta rentowe : ponowny wniosek rentę z tytułu niezdolności do pracy – k. 1 decyzja pozwanego z dnia 07 lutego 2013 r. – k. 26,

W związku z wnioskiem ubezpieczonej o ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy stan zdrowia skarżącej oceniany był przez lekarza orzecznika pozwanego. W opinii lekarskiej z dnia 21 sierpnia 2013 lekarz orzecznik pozwanego rozpoznając u ubezpieczonej nadciśnienie tętnicze, drożny otwór owalny z nieistotnym hemodynamicznie przeciekiem, niedoczynność tarczycy w wywiadzie, stan po leczeniu radiojodem, stan po złamaniu nasady dalszej kości promieniowej, stan po histerektomii z powodu guza jajnika uznał, iż skarżąca nie jest niezdolna do pracy.

W związku z powyższym decyzją z dnia 05 września 2013 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych odmówił odwołującej się prawa do renty powołując się na fakt, iż lekarz orzecznik ZUS przeczeniem z dnia 21 sierpnia 2013 roku nie stwierdził u niej niezdolności do pracy.

Ubezpieczona zakwestionowała orzeczenie lekarza orzecznika pozwanego wnosząc od niego sprzeciw. W związku z jego złożeniem Komisja Lekarska w opinii lekarskiej z dnia 07 października 2013 r. rozpoznając u skarżącej nadciśnienie tętnicze, drożny otwór owalny z nieistotnym hemodynamicznie przeciekiem, stan po usunięciu lewego płuca tarczycy w czasie odległym, stan po leczeniu radiojodem z powodu guzka gorącego prawego płuca wątroby 01.2013r.- eutyreoza uznała, iż stan zdrowia ubezpieczonej nie powoduje u niej niezdolności do pracy.

Zaskarżoną w niniejszej sprawie decyzją z dnia 09 października 2013 r. pozwany Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. odmówił ubezpieczonej A. K. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy z powodu uznania przez Komisję Lekarską ZUS, orzeczeniem z dnia 07 października 2013 r., iż ubezpieczona jest zdolna do pracy.

okoliczności bezsporne, vide: akta rentowe : orzeczenie lekarza orzecznika z dnia 21 sierpnia 2013 r. – k. 30 dokumentacji lekarskiej i 9 akt rentowych, decyzja pozwanego z dnia 05 września 2013 r. – k. 10 akt rentowych, orzeczenie komisji lekarskiej z dnia 07 października 2013 r. – nienumerowana karta akt rentowych i k. 47 dokumentacji lekarskiej, sprzeciw ubezpieczonego – k. 32 dokumentacji lekarskiej

W celu ustalenia czy stan zdrowia wskazuje, że utraciła ona częściowo lub całkowicie zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, przy czym przy ocenie stopnia i trwałości niezdolności do pracy należy ustalić: stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwość przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji, możliwość wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy oraz celowość przekwalifikowania zawodowego biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycję psychiczną, najwcześniejszą datę powstania ustalonego stopnia niezdolności do pracy, trwałość lub przewidywany okres niezdolności do pracy - konieczne były wiadomości specjalne, zatem Sąd Okręgowy przeprowadził dowód z opinii biegłych sądowych: neurologa, kardiologa, psychiatry oraz specjalisty chorób zakaźnych.

dowód: postanowienie Sądu z dnia 18 grudnia 2013 r. – k. 23 akt sprawy

Biegli rozpoznali u ubezpieczonej następujące schorzenia:

1. nadciśnienie tętnicze samoistne w okresie I/II
2. naczyniaki wątroby bez uszkodzenia funkcji wątroby
3. borelioza bez pogłębionej diagnostyki
4. stan po wyciągu lewego płata tarczycy i po radiojodoterapii
5. choroba zwyrodnieniowa kręgosłupa i stawów
6. zaburzenia adaptacyjne
7. zaburzenia depresyjne i lękowe miernie nasilone
8. przewlekły zespół bólowy okolicy szyjnej kręgosłupa w przebiegu wielopoziomowej dyskopatii
9. bóle i zawroty głowy w wywiadzie.

W ocenie biegłych stopień zaawansowania rozpoznanych zmian chorobowych nie powoduje niezdolności ubezpieczonej do pracy.

Biegły sądowy kardiolog stwierdził, że zaawansowane nadciśnienie tętnicze nie powoduje istotnego upośledzenia funkcji ustroju i tym samym długotrwałej niezdolności do pracy tak całkowitej jak i częściowej. Podkreślił, że w badaniu echo serca obserwuje się nieistotny hemodynamicznie przeciek wewnątrzsercowy w efekcie ubytku międzyprzedsionkowego oraz brak typowych dla narządowych powikłań nadciśnienia zmian w budowie i funkcji serca. W opinii biegłego skarżąca jest zdolna do pracy zgodnie z poziomem wykształcenia i posiadanymi umiejętnościami.

dowód: akta spraw: opinia biegłego sądowego kardiologa – k. 35-37

W opinii sądowej biegły sądowy specjalista chorób zakaźnych uznał, iż u odwołującej się występują bardzo liczne dolegliwości, które przynajmniej w części można przepisać boreliozie, którą wykryto we wrześniu 2013 roku, ale nie rozpoczęto terapii. Biegły podkreślił, że przede wszystkim są to dolegliwości ze strony układu ruchu i układu nerwowego z zaburzeniami psychicznymi włącznie. Wyjaśnił również, że nie podjęto bardziej szczegółowej diagnostyki, która pozwoliłaby na ustalenie, czy zakażenie krętkami *Borrelia* objęło układ nerwowy. W ocenie biegłego naczyniaki wątroby nie powodują utrudnienia w przepływie krwi przez wątrobę, ani nie utrudniają odpływu żółci do dwunastnicy. Ich obecność nie wpływa ujemnie na sprawność organizmu i nie ogranicza zdolności księgowej do pracy, nie stwierdzono bowiem uszkodzenia komórek wątrobowych ani zaburzeń funkcji wątroby. Zdaniem biegłego na jakość pracy mogą wpływać okresowo występujące zaburzenia pamięci, rozumienia mowy. Ocena zaburzeń psychicznych i umysłowych powinna należeć do biegłego psychiatry, zaburzenie neurologiczne ocenił biegły neurolog. W chwili obecnej biegły specjalista chorób zakaźnych nie stwierdził niezdolności ubezpieczonej do pracy z powoduj naczynek wątroby ani z powodu boreliozy.

dowód: akta spraw: opinia biegłego sądowego specjalisty chorób zakaźnych – k. 40-41

Biegły sądowy psychiatra wyjaśnił, że rozpoznane u skarżącej schorzenia są miernie nasilone, mają charakter głównie czynnościowy, są uwarunkowane reaktywnie i tylko nieznacznie wpływają negatywnie na ogólną sprawność ustroju. Mimo, że mają one negatywny wpływ na sprawność ustroju i funkcjonowanie w życiu codziennym, jednak ich nasilenie nie ogranicza zdolności do pracy. Biegły podkreślił, że w ostatnich miesiącach stan skarżącej był stabilny, bez pogorszeń psychotycznych, epizodów depresji umiarkowanej lub ciężkiej oraz potrzeby modyfikowania leczenia. Nadto biegły dostrzegł poprawę stanu psychicznego w stosunku do okresu bezpośrednio po zwolnieniu z pracy. Biegły nie rozpoznał u odwołującej się choroby psychicznej, otępienia czy innych zaburzeń psychicznych skutkujących niezdolnością do pracy. Ponadto podkreślił, że zaburzenia o takim nasileniu i charakterze jak stwierdzony u badanej

mogą być leczone ambulatoryjnie z położeniem nacisku na wsparcie psychologiczne a ich leczenie może być łączone z pracą zawodową. W związku z powyższym biegły uznał, iż ubezpieczona nie jest osobą niezdolną do pracy.

dowód: akta spraw: opinia biegłego sądowego psychiatry- k. 48-51

W ocenie biegłego sądowego neurologa stopień naruszenia sprawności organizmu z przyczyn neurologicznych nie powoduje częściowej ani całkowitej niezdolności do pracy ubezpieczonej. Biegły zaakcentował, że badaniem neurologicznym nie stwierdził podrażnienia ani uszkodzenia układu nerwowego, a zgłaszane przez skarżącą dolegliwości i zaburzenia funkcji nie znajdują potwierdzenia w przedmiotowym badaniu neurologicznym. Biegły wyjaśnił, iż badaniem MRI kręgosłupa szyjnego nie stwierdzono konfliktu wypuklin krążków międzykręgowych ze strukturami nerwowymi w kanale kręgowym. Leczona borelioza nie była diagnozowana w kierunku neuroboreliozy. Ponadto biegły podkreślił, że bóle i zawroty głowy są pochodzenia pozamózgowego, a badanie Dopplera tętnic domózgowych i MRI głowy są prawidłowe. Nie stwierdził także uszkodzenia układu mózdkowo- błędnikowego oaz zaakcentował, że zwolnienie lekarskie i pobierane przez 12 miesięcy świadczenie rehabilitacyjne nie było uzasadnione schorzeniami neurologicznymi.

dowód: akta spraw: opinia biegłego sądowego neurologa – k. 58-59

Ocenę stanu zdrowia ubezpieczonej Sąd oparł o opinie wydane przez powołanych w sprawie biegłych. Sąd uznał je za miarodajne źródło wiedzy w zakresie wymaganych wiadomości specjalnych. Opinie zostały sporządzone w sposób rzeczowy i konkretny, zawierają jasne, logiczne i przekonujące wnioski. Zostały one uzasadnione w sposób wyczerpujący i zgodny z wiedzą medyczną posiadaną przez biegłych. Opinie te zostały wydane po dokonaniu oględzin i badaniu ubezpieczonej, analizie przedłożonej przez nią dokumentacji lekarskiej i w oparciu o wyniki badań znajdujące się w aktach ZUS. Wyczerpująco zostały opisane stwierdzone u ubezpieczonej schorzenia i ich wpływ na jej zdolność do pracy. Sąd nie znalazł podstaw do podważenia opinii biegłych, uznając, iż stanowią one wiarygodną podstawę do rozstrzygnięcia niniejszej sprawy.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonej A. K. jako bezpodstawne nie zasługuje na uwzględnienie.

W myśl art. 57 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2013 r. 1440 j. t.), dalej: ustawa, renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnia łącznie następujące warunki:

1. jest niezdolny do pracy,
2. ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy,
3. niezdolność do pracy powstała w okresie podlegania ubezpieczeniu społecznemu lub nie później niż 18 miesięcy od ich ustania.

Zgodnie zaś z treścią art. 12 ustawy, niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. Całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy, natomiast częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Z brzmienia art. 12 ustawy wyraźnie wynika, że do stwierdzenia częściowej niezdolności do pracy nie jest wystarczające samo występowanie naruszenia sprawności organizmu (choroby), lecz jednocześnie naruszenie to musi powodować utratę zdolności do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji, nie rokując odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. Nadto utrata zdolności do pracy musi występować w stopniu znacznym

Opinie powołanych w sprawie biegłych potwierdziły, iż brak jest przesłanek uzasadniających uznanie ubezpieczonej za osobę częściowo niezdolną do pracy.

Sąd zatem przyjął w przedmiotowej sprawie za podstawę rozstrzygnięcia opinie sporządzone przez biegłych sądowych: neurologa, kardiologa, psychiatry oraz specjalisty chorób zakaźnych podzielając wnioski z niej płynące co do tego, że aktualny stan zdrowia ubezpieczonej nie powoduje u niej niezdolności do pracy.

Podkreślić również należy, iż w toku sprawy ubezpieczona nie zgłosiła zastrzeżeń do sporządzonych przez biegłych sądowych opinii. Na mającej miejsce w dniu 23 czerwca 2014 r. rozprawie wskazywała jedynie, iż w jednej z opinii sądowej pojawił się błąd, gdyż wskazano w niej, iż ubezpieczona przeszła operację ręki w 2014 r. podczas gdy operacja faktycznie odbyła się w 2012 r. Zauważone przez odwołującą się uchybienie stanowi jednak wyłącznie omyłkę pisarską, która nie ma znaczenia dla istoty sprawy jak również nie wpłynęła na treść zapadłego w sprawie rozstrzygnięcia.

Nie bez znaczenia dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy pozostaje fakt, iż skarżąca pobiera zasiłek dla bezrobotnych, który wypłaca się osobom pozostającym w gotowości do podjęcia pracy. Powyższe pokazuje pewną niekonsekwencję w działaniu odwołującej się.

Wiarygodne dla Sądu opinie biegłych, nie potwierdziły stanowiska ubezpieczonej, iż wskazywane przez nią schorzenia czynią ją w jakimkolwiek stopniu niezdolną do pracy z ogólnego stanu zdrowia, zwłaszcza gdy ustalony przez biegłego stopień zaawansowania zmian chorobowych odniesie się do kwalifikacji zawodowych ubezpieczonej.

W myśl art. 232 kpc to na stronach ciąży obowiązek udowodnienia okoliczności, z których wywodzą skutki prawne. W toku procesu ubezpieczona ograniczyła się do wniesienia odwołania i nie wykazała, aby zaawansowanie rozpoznanych u niej schorzeń uniemożliwiało jej kontynuowanie zatrudnienia. Natomiast podnoszone w odwołaniu okoliczności jak ogólny staż pracy czy sytuacja ubezpieczonej, przy braku jej niezdolności do pracy, zgodnie z powołanym wyżej przepisem, nie stanowią przesłanki do przyznania jej prawa do renty.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oraz cytowanych powyżej przepisów, Sąd Okręgowy orzekł jak w sentencji.

SSO Maria Ołtarzewska